

[Arbejdsministeren.]

synes, det er en urimelig måde at gøre det på. Vi ved godt, at venstre ville forhindre, at dyrtidsportioner blev udbetalt i 1975. De dyrtidsportioner, som nu er udbetalt, og som havde deres baggrund i stigningen i januarpristallet, var imidlertid en del af den kollektive overenskomst, som arbejdere og arbejdsgivere havde vedtaget for 2 år siden, og derfor kunne vi, som alle ved, ikke medvirke til noget sådant.

Jeg skal ikke sige mere om disse ting. Jeg synes bare, det var en lidt uheldig fremstilling, der blev givet af situationen.

Hr. Glistrup siger, at det er en omkostnings- og inflationsekspllosion, socialdemokratiets lovforslag er udtryk for. Nu er det for så vidt ikke socialdemokratiets forslag, det er en skitse, som må anvendes, og som er den eneste mulighed i den ulykkelige situation, vi står i. Men jeg synes nok, det er mere end en traditionel overdrivelse, der her er tale om, og jeg kan ikke se, at hr. Glistrup kan have læst lovforslaget, når han udtaler sig på denne måde.

Jeg er enig med hr. Hilmar Baunsgaard, når han siger, at i forbindelse med denne ordning, som foreslås, må tjenestemændene yde et væsentligt bidrag, og jeg er også enig i, at det er ganske mange helt uberettigede angreb, som tjenestemænd og andre offentlig ansatte, ikke mindst igennem det sidste års tid, har været udsat for.

Hr. Ninn-Hansens udtalelser om den procentvise dyrtidsregulering skal jeg ikke gå ind på.

Hr. Gert Petersen sagde, at han bl. a. havde ventet en urafstemning om skitsen, og mente, at vi havde så stærke forbindelser til LO, at noget sådant kunne have været gennemført. Jeg tror, hr. Gert Petersen vil være enig med mig i, at noget sådant kunne ikke lade sig gøre. Fagbevægelsen og LO ville under ingen omstændigheder gå med til at sende en skitse ud til urafstemning, som man havde taget afstand fra. Jeg vil gerne føje til, at min stærke fornemmelse er, at det store flertal af arbejdere ønsker denne storkonflikt undgået, også på det givne grundlag, i den særlige situation, vi står i, selv om vi naturligvis kunne have ønsket dette grundlag bedre, men jeg tror, at enhver anden realistisk løsning end den fore-

slåede ville blive ringere for de danske arbejdere.

Hr. Knud Jespersen sagde, at regeringen bør opfordre LO og Dansk Arbejdsgiverforening til nye forhandlinger. Det har vi gjort nogle gange meget indtrængende. Forhandlingerne er blevet genoptaget, og der er ingen mulighed for at opnå et forlig. Havde vi haft den mindste formodning om, at noget sådant kunne lade sig gøre, havde vi naturligvis ikke valgt den udvej, som vi har valgt.

Jeg skal ikke gå ind på flere af de bemærkninger, der har været fremført. Jeg håber, at vi hurtigt kan komme i gang med udvalgsarbejdet. Jeg håber, vi kan få disse lovforslag behandlet og vedtaget meget hurtigt, fordi jeg tror, det er af afgørende betydning både for lønmodtagerne, erhvervslivet og hele samfundet.

Finansministeren (Heinesen):

Venstres politiske ordfører, hr. Christophersen, sagde, at hvis vi ingen virkelig indkomstpolitik får — og jeg forstod, at hr. Christophersen mente, at her var der ikke tale om nogen virkelig indkomstpolitik — måtte septemberforligspartiernes spareforslag gennemføres, og man måtte forstå, at de skulle gennemføres fuldt ud.

Jeg håber, at hr. Christophersen, efterhånden som han får lejlighed til at studere forslagene virkninger, vil nå frem til den erkendelse, at forslagene giver et godt grundlag for en økonomisk udvikling til gavn både for produktionen, for erhvervsudviklingen og for beskæftigelsen. Jeg tror også, at hr. Christophersen vil indse, at disse forslag vil medføre en afdæmpet indenlandsk omkostningsudvikling og en stabilitet alene i kraft af det forhold, at vilkårene nu bliver kendt 2 år frem i tiden. Dermed mener jeg, det er helt klart, at der er skabt baggrund for en finanspolitik, som effektivt kan medvirke til at fremme beskæftigelsesmulighederne. Derimod mener jeg lige så klart, at forslagene ikke kan ledsages af en finanspolitik, som savner social balance og rimelighed. Hr. Brusvang erkendte dette, og jeg er meget tilfreds med denne erkendelse. Jeg synes også, det var meget rigtigt, at hr. Brusvang helt klart i denne forbindelse pegede på de problemer, der ligger i septem-